

Om Thailandsresan...

maj 2011

Det är nu en dryg månad sedan vi kom hem till gamla Svedala. Det har tagit tid att "landa", hitta tillbaka till någon form av balans mellan kropp och själ. Men minnen lever fortfarande starka inom mig.

Vi reste iväg fyllda av förväntan den 9 mars för att upptäcka detta exotiska land, på andra sidan jordklotet. En planering som började året innan. Min man och jag valde att vara där i totalt tre veckor. Söner med familj anlände efter en vecka och vi fick därmed två veckor tillsammans.

Och vad hade då denna vistelse att erbjuda oss Nordbor? Mina starkaste minnen handlar om egna djupare känslor. Första dagarna, tankar om tsunamin som julhelgen 2004, tog många människors liv. Och inre bilder om hur detta förskräckliga tog form. Om detta händer igen... vad gör vi då? Hur räddar vi oss? Finns det larmsystem att lita på? Frågorna många och svaren få. Jag hade uppskattat att få mer information om vad som då hände och hur man tänker idag om säkerhet. Men informationen var knapphändig och svaren från andra som sa sig veta, väldigt varierad. Så här blev det en möjlighet för mig att möta djupare lager av den egna Rädslan ... för Döden.

Rädslan fanns också med i bakgrunden inför familjens ankomst... ja, det här att flyga långt och länge och med små barn. Ett under av alla under om alla åtta är friska och kommer med på resan. Och så blev det! Alla kom, trötta efter resan men glada och lyckliga över att vara på ön Phuket i Thailand. Ett härligt minne, när de så äntligen steg av bussen och vi med öppna armar, pussar och kramar, tog emot dem Alla. Ett mirakel!

Vår första vecka var varm... vissa dagar över 40°, knapp möjligt att gå i sanden. Och trots skuggan, som vi sökte oss till, så blev vi ändå brända av solen. Vilken stark energikälla! Som tur var, varierade vädret och när temperaturen gick ned till 35°, så kändes det riktigt skönt, med en vattentemperatur runt 30°!

De starkaste minnesbilderna från vår första vecka var mötet med Thailändarna. Vänliga, leende och med en vilja att tillgodose oss Turister på bästa sätt. Maten välsmakande, ja en och annan måltid kanske inte var av den bästa sorten, men i det stora hela gott och vällagat. Men det som fascinerade mig mest... hur kunde thailändarna tillreda, förvara och laga mat ... i dessa skjul till restaurang! Skjul som bestod av korrigerad plåt, lite bambu, trä etc. Och hur förvara mat/is till supergoda fruktdrinkar... dagarna i ända. De grillade majskolvorna med smält smör smakade mums att äta på stranden, liksom den sköna thaimassagen, vi unnade oss vi flera tillfällen.

En annan härlig minnesbild är mötet med Linda från Norrtälje och hennes intresse för djupare andliga frågor. Där befann vi oss i det Stora Blå. Jag med vattnet upp till armhålorna och Linda på sin rosa madrass... Vi förde spännande och innerliga samtal om Mayakalenderns profetior om det som nu händer i världen och hur detta även påverkar oss människor. Tid och rum upphörde! Det sved lite extra på axlarna den natten.

Och kvällen, när jag tog mig en promenad efter stranden i solnedgången. Mötet med elefantungen, med ledare. Han hade året innan målat hus ute på Onsala och kände därmed till Kungsbacka. Ja, Världen är liten. Och han bedyrade att han inte använde dessa förskräckliga krokredskap till att styra sin elefant. Elefanten sökte med sin snabel min hand och vi gick där hand i snabel utefter stranden i kvällningen. En helt fantastisk upplevelse. Andra möten med elefanter och dess ledare var däremot mindre angenäma.

Och så alla dessa billiga kläder ... det är lätt att dras med i en form av köphysteri. Många Thailändare söker en utkomst genom att sälja "allt mellan himmel och jord" på stranden. Ett minne är när en man i 35-årsåldern slår sig ner på vår vilstol och vill sälja små svarta elefanter. Vårt samtal på knagglig engelska handlar då mer om den diktatur som råder i landet. Och hans uppenbara längtan efter ny ledare. Hon hoppas och tror att när Thaksin kommer till makten blir allt bättre, mer demokratiskt. En otrolig och ofattbar fattigdom råder i landet och jag förstod hans oro över att inte få ihop tillräckligt med pengar till sin familjs försörjning. Och vi turister som utan att blinka, prutar och åter prutar på dessa redan ofattbart låga priser. Ja, detta står även som en rekommendation från resebolaget; att alltid pruta på priset. Jag hade ju som vanligt prutat mig till ett lågt pris på den lilla svarta elefanten, men innan vi skildes åt, så återtog jag min värdighet och gav honom en extra sedel. "Den ger jag min son" ... blev det tacksamma svaret.

Och så kom den dagen, när söner med familjer kom till Phuket. Vilken upplevelse att ha tillgång till varandra under hela två veckor. Där vi rörde oss tillsammans eller var för sig. Vi gamlingar kunde dra oss undan och vila. Ingen av oss hade något huvudansvar. Vi åt kvällsmåltider tillsammans, lunchade ihop ibland, shoppade på stranden och marknaden. Lätta samtal och djupa samtal. Underbart när allt får finnas och vara i stunden precis som det Är ...

Första dagen, blev det ett besök till Phuket sjukhus. Min sonhustru genade under en trappa för att komma fram. Gången blockerad av barnens favoriter, Lollo & Barney... steget högt och taket lågt och i huvudet blev det ett djupt sår som måste sys! Ett omhändertagande som andades både kompetens och välvillighet. Och i väntrummet återkom bilder och tankar om det ofattbara som hände 2004, när den stora vågen kom...

Och på kvällen den 17 mars, efter en god måltid... tända den symboliska elden... för Kärleken, Livet & Döden... för vår 44:e bröllopsdag och för att hedra en nära anhörigs dödsdag, 3 år tidigare.

Viktiga händelser just den här dagen... vår första gemensamma dag i Thailand.

Andra intressanta minnesbilder är de filmteam som rörde sig i området och på stranden. Ett team reklamfilmade för Ving resebyrå. Ett annat team, filmade med kända skådespelare som David Helenius, Peter Magnusson och Frida Hallgren. Frida spelade huvudrollen i Kaj Polacks sevärd film "såsom i himmelen", med Mikael Nykvist.

En dag, efter viss tvekan, gick jag fram till Frida Hallgren och gav uttryck för hur bra hon hade gestaltat den rollen. Och jag såg i hennes ögon att hon blev glad! Det är ju så känsligt, man vill ju inte störa å ena sidan. Å andra sidan är det underbart att få spegla en medmänniska i något hon lyckats så bra med.

Vårt äldsta barnbarn blev tillfrågad ifall han ville vara med i reklamfilmen! Kanske får vi se honom "in action" i någon filmsnutt, framöver ...

Ett av barnbarnen fick efter ett par dagar öroninflammation, vilket vi fick höra är vanligt förekommande på barn. Ofta befinner de sig mer under vattnet än över och bakterier frodas i värmen.

Vi gjorde även en båtutflykt till *Banana Beach* där en av sevärdheterna på vägen dit, blev lyxvillan tillhörande fotbollsspelaren David Beckham. Vågorna gick höga, men allt gick bra. Lite snorkling bland ett myller av fiskar, blev en härlig upplevelse för äldste sonen.

En eftermiddag/kväll var vi barnvakt till våra fyra barnbarn. En utmaning att förena fyra starka viljor. Det blev att jämka, leka på stranden, bada och på kvällen middag i restaurangen med efterföljande underhållning för barnen, innan läggdags. Man önskar vid sådana tillfällen att armarna var fyra till antalet.

Föräldrarna skulle besöka det omtalade Patong, en strand/stad en halvtimmes bilresa från vårt hotell. En plats, känd för dess mångfald av människor och företeelser samt rika utbud av marknader.

Den kvällen hände något intressant inom mig. Det var som om jag kastades tillbaka till tiden när sönerna var i tonåren och vi med oro och ångest väntade ... Så där står jag i morgonrock, på hotelltrappan i den svarta natten och väntar och väntar ... inga föräldrar kommer och timmen är sen. Vi befinner oss i ett främmande land och min oro växer ... "var håller människorna hus!" Min man som i dessa situationer

alltid är lugn och trygg, föreslog "gå och lägg dig, jag väntar... dom kommer". Visst... dom kom; glada, nöjda men också påverkade av ALLT de hade upplevt. Och nu framme vid hotellentrén, något förvånade över den syn som mötte dem ... svärmor/mor står där i morgonrock och med armarna i kors över bröstet och faktiskt lite anklagande, men också oerhört lättad ...

Vilken tur att jag har en familj som kunde se situationen från den humoristiska sidan ... och själv hoppas jag att upplevelsen gav läkning till djupare oläkta sår inom mig.

En dag valde vi att åka runt med egen chaufför och titta på orkidéodlingar, fjärilsfarmen, Buddhastatyer och tempel. Intressant och spännande... Buddismen är ju också min filosofi som menar att vi genom yoga & meditation blir bättre på att tänka goda och rena tankar, som naturligt påverkar våra liv Här och Nu, liksom i kommande inkarnation. Karmalagen ... att allt återvänder – en central tanke inom buddismen.

De sista dagarna fick vi uppleva riktiga skyfall ... det blev översvämningar inom hotellområdet och grodorna kväkte så att min sonhustru vaknade en natt och blev tveksam till, ifall det handlade om tsunamivarningar eller?! Efter en rask promenad till receptionen, i morgonrock och håret på ända, fick hon ett lugnande besked; grodorna hade party.

Och sen hemresan, som tog ganska hårt på krafterna. Många långa timmar att vistas högt ovan molnen och med begränsat utrymme för kropp och själ. Och naturligtvis rädsla och därefter Lyckan över att återigen få vandra på svensk jord.

En Nöjd och Tacksam...

Margaretha

JAG OCH MIN UNDERBARA FAMILJ... SAMLAD PÅ BANGTAO BEACH